

ਸਵਤੰਤਰ ਕੁਮਾਰ ਜੋ.

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

ਸੀ.ਐਮ. ਸੀਐਮ 10763/1999 ਦਾ ਸੀ.ਆਈ.ਆਈ

1999 ਦਾ ਸੀਆਰ ਨੰਬਰ 3726

17 ਫਰਵਰੀ, 2000

ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1963 —ਐੱਸ. 5 — ਢੁੱਕਵੇਂ ਕਾਰਨ — ਦੇਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਵੇਰਵੇ — ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਉਦਾਰਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ — ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਸਰਕਾਰ, ਜਾਂ ਬੋਰਡ ਇੱਕ ਬਿਨੈਕਾਰ ਹੈ ਬਿਨਾਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਉਦਾਰਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦਾ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰ ਇੰਨਾ ਹਲਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੋਹ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇਵੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੀਮਾ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੁਝ ਵੇਰਵਿਆਂ, ਕੁਝ ਕਾਰਨ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਕਾਰਨ ਬਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ ੭)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ 104 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਢੁੱਕਵਾਂ ਕਾਰਨ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ 5 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਚਦਾ।

(ਪੈਰਾ 10)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜੇ.ਐਸ.

ਆਰਡਰ ਕਰੋ

(1) ਇਹ ਸੰਸ਼ੋਧਨ 12 ਫਰਵਰੀ, 1998 ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ-ਬੋਰਡ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ 104 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਲਈ ਮੁਆਫੀ ਲਈ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(2) ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਯਮਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਐਡਹਾਕ ਸੇਵਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਐਡਹਾਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਬਤੌਰ ਲਾਈਨਮੈਨ ਰੈਗੂਲਰ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਦੀਆਂ ਬਤੌਰ ਲਾਈਨਮੈਨ ਸੇਵਾਵਾਂ 9 ਜੂਨ, 1978 ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਫਰੇਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ

ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜੂਨੀਅਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਅਸਥਾਈ ਤਰੱਕੀ ਦੇਣ ਲਈ ਐਡਹਾਕ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਗਿਣਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਸਰਕੂਲਰ ਇੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(3) ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਚਾਰ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਯਮਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਐਡਹਾਕ ਸੇਵਾ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ 1988 (3) ਸਰਵਿਸ ਲਾਅ ਰਿਪੋਰਟਰ, 242 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, 12 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1994 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ। ਇਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ - ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਦੇਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਲਈ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਵੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(4) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਕਿ ਬੋਰਡ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਢੁਕਵਾਂ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਕ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਘੜਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

(5) ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋ ਕੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸੋਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵੀ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(6) ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੋ ਕਾਰਨ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣਾ ਘਰ ਸ਼ਿਫਟ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਸ਼ਿਫਟਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਫਾਈਲ ਗਲਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਧ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਾਸ ਜਾਂ ਮਿਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਰਿਵੀਜ਼ਨ 13 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਹੁਕਮ 12 ਫਰਵਰੀ, 1998 ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ 15 ਫਰਵਰੀ, 1998 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ; ਇਹ ਕਦੋਂ ਗਲਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਦੋਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(7) ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਉਦਾਰਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦਾ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰ ਇੰਨੇ ਹਲਕੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖੋਹ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇਵੇ ਜਿਵੇਂ ਸੀਮਾ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਹੈ ਕੁਝ ਵੇਰਵਿਆਂ, ਕੁਝ ਕਾਰਨ ਹੋਣ, ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਬਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(8) ਪੀ.ਕੇ. ਰਾਮਚੰਦਰਨ ਬਨਾਮ ਕੋਰਲਾ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ (1) ਜਿੱਥੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੇਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫੀ:-

“ਸੀਮਾ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਕਠੋਰਤਾ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕੋਲ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਵਿਵੇਕ ਨਾ ਤਾਂ ਉਚਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਸੀ। ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸਲਈ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੇਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫ਼ੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਫੁਟਕਲ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ।”

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਵਾਬ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਕਾਰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ 565 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਲਈ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ, ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਵਾਜਬ ਜਾਂ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(9) ਪੀ.ਕੇ.ਰਾਮਚੰਦਰਨ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ *ਗੁਮ ਪੰਚਾਇਤ ਮਲੋਟ* ਬਨਾਮ *ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ* ਸੀ.ਐਮ. ਨੰਬਰ 4751 ਅਤੇ 4852-ਸੀ 1997 ਅਤੇ ਆਰ.ਐਸ.ਏ. ਨੰਬਰ 2873 ਆਫ਼ 1997 ਨੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੈਸਰਜ਼ *ਮੌਰੀਆ ਉਦਯੋਗ ਅਤੇ ਹੋਰ* ਬਨਾਮ *ਸ਼ੁਭ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹੋਰ*, 1996 ਦੇ ਆਰਐਸਏ ਨੰਬਰ 2340 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, 10 ਅਕਤੂਬਰ, 1996 ਨੂੰ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

“ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ” ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਅਰਥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ

(1) ਜੇ.ਟੀ. 1997 (8) ਐਸ.ਸੀ. 189

68 ILR ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਇਸਦੇ ਆਮ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਇੱਕ ਉਪ-ਸਥਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਵਾਜਬ ਕਾਰਨ ਦੇ ਅਣਪਛਾਤੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ, ਡਿਫਾਲਟ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ, ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਹਲਕੇ ਅਤੇ ਰੁਟੀਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਖੋਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(10) ਪੂਰਵ-ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿਖਦਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ 104 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਢੁੱਕਵਾਂ ਕਾਰਨ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਚਦਾ।

ਜੇ. ਐੱਸ. ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਐਨ.ਕੇ.ਸੋਢੀ ਅਤੇ ਐਨ.ਕੇ.ਸੂਦ ਜੇ.ਜੇ.

ਨਾਰੰਗ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1999 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 4943

22 ਫਰਵਰੀ, 2000

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950—ਕਲਾਮ 226/227—ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894—Ss.4 ਅਤੇ 6—23 ਨਵੰਬਰ, 1998 ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ 4—2 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ 2 ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਅਧੀਨ 4, 1998—ਉਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਅਧੀਨ ਚੁਣੌਤੀ 6 ਸਥਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ—ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ, ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਕਟ ਦੇ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ—ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਫਾਈਲ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਤਰਾਜ਼—ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ — ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਅਧੀਨ 6 ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਨੋ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।